

Mødet den 27. Januar 1910.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen og J. C. Petersen.

1. (J. Nr. 16¹—1909). Det foreliggende Andragende fra Enke efter Detaillist Anders Mikkelsen om **Eftergivelse af Brændevinsafgift** for Juli og Oktober Kvartaler 1909 bevilgedes.
2. (J. Nr. 12²¹—1909). Den foreliggende Indstilling om Tildeling af forskellige **Aldersdomsunderstøttelser** vedtoges.
3. (J. Nr. 442—1909). Meddelelse fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om en Forhandling, der for Tiden føres med Ejerne af »Aarhus Saltværk« om en eventuel **Erhvervelse af Saltværkets Grund**.

R a h r meddelte, at Saltværket skulde bygges om, og at Selskabet søgte at leje Grund ved Havnen. Derved var Udvalgets Opmærksomhed blevet henvendt paa, om Byen ikke kunde have Interesse af at købe Værkets Grund. Den Pris, 42 Øre pr. □ Alen, som Havnen krævede i Leje, havde vist imidlertid forskrækket Selskabet, som saa havde købt Grund af Langballe. Da Selskabet derved kom i Forhandling med Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om et Magelæg, kom det atter tilbage til den gamle Tanke at bygge ved Havnen, hvis Grunden kunde lejes til en rimelig

Pris, og Udvalget havde da paataget sig at undersøge, hvor langt Lejen kunde bringes ned, naar Byen købte Saltværkets Grund. Denne forlangtes der imidlertid 100000 Kr. for, og den Pris kunde der selvfølgelig ikke være Tale om at give. I Esbjerg havde Saltværket Grund ved Kaj og Spor til 10 Øre pr. □ Alen. Saa langt kunde Havnen naturligvis ikke gaa ned, ligesom den overhovedet ikke kunde indlade sig paa for Øjeblikket at fastsætte nogen Norm. Skulde Byen derfor købe Saltværkets Grund, maatte den leje af Havnen og betale den Pris, som senere fastsattes af denne, og saa igen udleje til Saltværket. Sandsynligvis fik man dog ikke mere end 20—25 Øre pr. □ Alen, hvis man fik Saltværket derned. Der var næppe Tvivl om, at Gasværket i Tidens Løb maatte ønske sig Grunden, navnlig hvis denne kunde forenes med Kalkværkets Grund, men Udvalget vilde dog ikke gaa videre med Forhandlingerne, inden det vidste, om Byraadet sympatiserede med Tanken om at erhverve Grunden.

Samuel sen anbefalede at gøre, hvad der kunde gøres for at erhverve Grunden, der vilde være af stor Betydning for Gasværkets Udvidelse.

Jul. Andersen syntes, der burde forhandles videre, naar Formanden for Belysningsvæsenet gjorde gældende, at Gasværket kunde faa Brug for Grunden.

Jakob Jensen gjorde opmærksom paa, at Saltværkets Grund laa inde mellem to af Kommunens Institutioner, som begge i Tidens Løb skulde udvides, og at Ledningerne til Pumpestationen skulde gaa over Selskabets Ejendom.

Niels Jensen anbefalede Købet. Kommunen vilde faa mange Ulemper, hvis den ikke erhvervede Arealet.

Magnus Nielsen var klar over, at Gasværket i Tidens Løb maatte udvides. Det havde været naturligt, om Byen i sin Tid havde købt Badevej helt over til Jernbaneglaciet. Maaske vilde det være klogt at søge Forhandling med Langballe om Køb af Kalkværket og saa give Plads til Saltværket i et Hjørne af dettes Grund.

Samuel sen kunde naturligvis ikke paa staaende Fod sige, hvorlænge det vilde vare, inden en Udvidelse af Gasværket blev nødvendig, men det kunde Belysningsdirektøren jo beregne.

Rahr troede ikke, man i Øjeblikket skulde tænke paa Kalkværkets Grund.

Mikael Johansen vilde bede Udvalget undersøge, om det ikke vilde være billigere at købe Karreen ved Grønland.

Rahr fremhævede, at man maatte tage Arealet, naar Lejligheden bød sig, og den var nu inde.

Formanden troede ikke, der efter de faldne Udtalelser kunde være Tvivl om, at der var Stemning for at tilraade Udvalget at gaa videre med Forhandlingerne.

Til Efterretning.

